

Groenendijk vertelt gave verhalen

CABARET Alle dagen door Richard Groenendijk. Regie: Wimie Wilhelm. Gezien: 28/11, Oude Luxor, Rotterdam. Hierna tournee: 1 december Schouwburg De Meerse in Hoofddorp, 13 en 14 december DeLaMar.

★★★★☆

Jezelf overgeven aan iets of iemand blijft lastig. In de liefde is er altijd het risico dat je wordt bedrogen. In het leven is er altijd het risico dat je doodgaat. Aan het woord 'overgave' kleeft bovendien iets passiefs, terwijl er volgens Richard Groenendijk juist veel moed voor nodig is. Hij heeft het over Maria Callas die de strijd opgaf, kapot van liefdesverdriet. Ze nam volgens Groenendijk de bewuste beslissing om haar hart te laten stoppen met slaan. Geen zelfmoord, nee: overgave. Klinkt direct een stuk poëtischer.

Het thema is in allerlei gedaantes terug te vinden in *Alle dagen*, een huzarenstukje vol puntgave verha-

len. Fabelachtig goed is de vertelling over een vrouw die geen afscheid kan nemen van haar oude hondje. Het beest ligt te creperen voor de straalkachel, maar mag niet sterven. Op zijn laatste dag krijgt het mormel zelfs een 'impulsinjectie', zodat hij nog in een jurkje gehezen kan worden voor een kwieke fotosessie. Tragikomedie voor gevorderden.

Sterk aan Groenendijk is dat hij in

Op zijn allerbeste momenten is hij een moderne Toon Hermans

zijn verhalen altijd zelf een rol speelt. Soms is hij de verbaasde toeschouwer, minstens zo vaak het lijdend onderwerp.

Vorig seizoen had hij een rol in de musical *Herinnert u zich deze nog?!* die geplaagd werd door problemen en geen al te groot succes bleek te

zijn. Groenendijk zeikt de productie als een volleerde valse nicht af tot op het bot. Het is zelfspot die hem misschien niet door iedereen in dank afgenomen zal worden, maar wel voor flinke lachsalvo's zorgt.

Op zijn allerbeste momenten is Groenendijk een moderne Toon Hermans. Dan verheft de rasverteller vilein gebabbel tot hogeschoolhumor. Over relaties: "Verkering is een soort permanente visite. Dat zit maar in je koelkast." Je hoort het Hermans zeggen.

De eerste helft van *Alle dagen* is nagenoeg perfect. Daarna komt er even de klad in door één matig verhaal en net een liedje te veel. Richard Groenendijk herpakt zich gelukkig snel en breidt de boel knap rond. Het is weinigen gegeven om een toch vrij zwaar thema zo goed, bijna achteloos te illustreren met leedvermaak, persoonlijke anekdotes en een hele rits gedenkwaardige personages.

MIKE PEEK